

KOINΩNIKA

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Διαμαντής Κων/νος, ετών 86
  - Παπαδημητρίου Αντιγόνη, ετων 79
  - Αυγέρος Χρήστος, ετών 78
  - Αυγέρος Αναστάσιος του Χρήστου, ετών 52

ΣΤΟΥΣ οικείους εκφράζουμε τα συλλυπητήρια μας.

Για το χωρίο που χάνεται

Συνέχεια από σελ. 1

φτιάξει το χωριό, το πα-
πιό χωριό.

Σε πλίγια χρόνια θα καθούν και οι πιγοστοί κάτοικοι του χωριού, το χωριό θα μετατραπεί σε ένα θέρετρο, τύπου «Νεραϊδας» τους κατοίκους του θα αποτελούν όχι πλέον άνθρωποι που γεννήθηκαν σ' αυτό απλά ξένοι, ξένοι και μεταξύ τους, αφού παπιάστερα υπήρχε συγγένεια στους περισσότερους χωριανούς, διότι οι άντρες του παντρεύονταν κορίτσια από το χωριό, τους στεφάνωνταν χωριανοί, βάφτιζαν τα παιδιά τους ενώ όπως έγραψα και στην αρχή έχουν να γεννηθούν παιδιά στο χωριό από το 1978. Το σχολείο έκπιεισε και σε πλίγιο σαν πάρει σύνταξη και ο Παπα-

και ο θανάτος
στέφανος θα στατήσουν και οι Εκκλησιές να πειτουργούν.

Λεγ. θα μπάρχουν

σε πίγια χρόνια «Συρμενικιώτες» απλά κάτοικοι της Φυλακτής κατά την θερινή και την χειμερινή περίοδο που δεν θα τους δένει τίποτα. Εάν δεν υπήρχε και η πίμνη με την τουριστική

Μακεδονίας.

**Ζήστε ποιόπον ό-
σοι γεννηθήκατε σ'
αυτό το χωριό, για ό-
σα χρόνια ακόμη θα
σας χαρίσει ο Θεός,
στο χωριό και προ-
σπαθήστε να βλέπε-**

της ανάπτυξη το χωριό θα μετατρέπονταν σε ερείπια όπως αρκετά χωριά της

ται τους χωριανούς
σας γιατί σε λίγα
χρόνια δεν θα υπάρ-
χει χωριό.

Συνδρομές που λάβαμε

Παππής Νίκος.....	20 ευρώ
Παπαδημητρίου Ελευθερία...	20 ευρώ
Κολιογιώργη Αθηνά	20 ευρώ
Παππίτης Αθανάσιος	10 ευρώ
Εγγλέζου Γιούλα	10 ευρώ
Παπαγεωργίου Παναγιώτης	10 ευρώ
Βασιλάκος Χρήστος	20 ευρώ
Αυγέρου Χρυσάνθη	15 ευρώ
Αυγέρου Καλυψώ	15 ευρώ
Ζαφείρης Ιωάννης	15 ευρώ
Τσιαμαντάς Δημ.του Χρήστου .	30 ευρώ
Αλεξίου Ανασ. του Ιωάννη....	10 ευρώ
Τσιαμαντά - Ραχωβίτσα Ουρανία	20 ευρώ

Μην ξεχνάς
η συνδρομή σου
είναι απαραίτητη
για την έκδοση
της εφημερίδας

The image shows a 13x13 grid with numbered rows (1-13) and columns (1-13). There are several black rectangular blocks representing obstacles. A path starts at (1,1), moves right to (1,11), then down to (2,11), right to (2,9), down to (3,9), right to (3,8), down to (4,8), right to (4,7), down to (5,7), right to (5,6), down to (6,6), right to (6,5), down to (7,5), right to (7,4), down to (8,4), right to (8,3), down to (9,3), right to (9,2), down to (10,2), right to (10,1), and finally down to (11,1).

OPIZONTIA

1. Τοποθεσία κοντά στο χωριό μας - Αιγυπτιακή θεότητα
  2. Μεγαλειώδη έπη - Γιος του Ουρανού και της Γης
  3. Αυστηρή νηστεία των Μωαμεθανών - Η γυναίκα του Μωάμεθ
  4. Πρόθεση - Κίνηση της άρσης βαρών - «Ανήκουν» στα έγχορδα
  5. Μεγάλο ξύλινο βαρέλι - Γερμανός φιλόσοφος
  6. Ειδικός σύνδεσμος - Νομπελίστας Ιταλός θεατρικός συγγραφέας
  7. ....Ζίτουν, είδος ιαπωνικής πάλης - Μορφή εταιρείας (αρχικά) - Πρόθεση
  8. Ο αριθμός 202 - Πρωτεύουσα νομού της Στ. Ελλάδας
  9. Της οποίας (αρχ.) - Διπλό ηχεί στη ζούγκλα - Άφαντος
  10. Πόλη και λιμάνι της Ιταλίας - Στίβος για ταυρομάχους
  11. Λατίνος ποιητής - Εξάρτημα του αργαλειού
  12. Στενά δρομάκια - Κανάλι της πτηλεόρασης
  13. Σύμφωνο για νέους - Ευγενές αέριο - Όμοια ποιοτικά

KAOETA

1. Αυτός ζει πολλά χρόνια
  2. Ενέχυρο, υποθήκη - Ηγέτης του Ισραήλ
  3. Φθαρμένο, εγκαταλειμένο - Τσίπουρο κρητικό
  4. Συμπεραίνει - Έσχαρα, στερνά
  5. Προϊόν διαπλοκής - Θεμελιακό, σημαντικό
  6. Έλλειψη γενναιοτητας - Άρθρο (πληθ.)
  7. Ηρωίδα του Ζολά - Κόρη του Ουρανού και της γης - Δυναστεία Βουλγάρων
  8. Άναβε το τσακμάκι - Ο μισός Μάρτης
  9. Υποθέτει - Νωπό
  10. Γράμμα του αλφάβητου - Πολυσυζητημένη πριγκήπισσα
  11. Ευρωπαϊκό κράτος
  12. Δεν κάνει τον παπά - Κάου μπόϊδες το χρησιμοποιούσαν - Ένοπλες ομάδες επί χούντας
  13. Κοκαλιάρικο - Ασταθή, ευμετάβλητα

Γ.Χ. ΤΣΙΑΜΑΝΤΑΣ

ΛΥΣΕΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

OPIZONTIA

1. НЕРОМАНА - ΚΟΛ
  2. ОКАПИНА - ΣΟΠΕΝ
  3. МЕСАРА - ΑΠ - ΑΜΕ
  4. ЕИ - ΜΕΣΑΛΙ - ΑΡ
  5. КАЛАМАТИАНО
  6. КЕА - ΛΙΑΝΙΚΟ
  7. ΛΟΡΚΑ - ΝΙ - ΑΜΑΝ
  8. АКАИ - ΔΕ - ΜΑΤ
  9. ΝΤΡΙΣΤΕΛΑ
  10. ΟΣΤΡΙΑ - ΣΑΙΤΑ
  11. ΙΑΣΙΜΑ - ΣΟΛΟ
  12. PAN - ΚΤΗΜΑΤΙΕΣ
  13. ΑΔΑ - ΟΑ - ΠΙΑ - Α

KAOETA

1. ΝΟΜΕΝΚΛΑΤΟΥΡΑ
  2. ΕΚΕΙ - ΕΟΚ - ΑΛ
  3. ΡΑΣ - ΚΑΡΑΝΤΙΝΑ
  - 4 - ΟΡΑΜΑ - ΚΙΤΡΑ
  5. ΜΙΡΕΛΛΑ - ΡΙΣΚΟ
  6. ΑΝΑΣΑΙ - ΔΙΑΙΤΑ
  7. ΝΑ - ΑΜΑΝΕΣ - ΜΗ
  8. - ΑΛΑΝΙ - ΤΣΑΜΠ
  - 9 - ΣΠΙΤΙ - ΓΕΑ - ΑΕ
  10. ΚΟ - ΙΚΑ - ΛΙΤΣΑ
  11. ΟΠΑ - ΑΟΜΜΑΤΟΙ
  12. ΛΕΜΑΝ - ΑΑ - ΑΛΕΑ
  13. ΝΕΡΟΥΝΤΑ - ΟΣΕ

Εξήντα χρόνια μετά

ΕΞΗΝΤΑ χρόνια είναι ελάχιστα στην ιστορία, όταν μάλιστα πρόκειται για την πιο τραγική συλλογική εμπειρία της ανθρώπινης ιστορίας. Οπως αυτή, που άρχισε ν' απλώνεται εφιαλτικά από το βράδυ της 27ης Ιανουαρίου 1945, όταν ο Κόκκινος Στρατός εισέβαλε στη ναζιστική «φάμπιρικα θανάτου» του Αουσβίτς - Μπιρκενάου κι έχει αναδειχτεί πλέον σε σύμβολο της γενοκτονίας και του Ολοκαυτώματος.

Σύμβολο, βεβαίως, γενικότερα του φασισμού, αν και τούτο, μάλλον, τείνει να υποβαθμίζεται. Παρά το γεγονός, όμως, ότι η «τελική λύση» υπήρξε η πιο αποτρόπαιη εκδήλωση του φασισμού, δεν ήταν, φυσικά, η μοναδική. Εν ενεργεία σχέδιο «τελικής λύσης» υπήρχε και για τους τυιγγάνους και για τους Σλάβους και τους ομοφυλόφιλους... Εν δυνάμει για ό,τι θεωρούνταν εμπόδιο στην «καθαρότητα».

Αυτά τα λίγα, επειδή η μνήμη δεν μπορεί να είναι επιλεκτική, όπως θεωρούν αρκετοί, ανάμεσα στους οποίους οι ηγετικοί κύκλοι του Ισραήλ, φτάνοντας στο έσχατο σημείο, να χρησιμοποιούν, ως άλλοθι το Ολοκαύτωμα, για τη νεοφασιστική

πολιτική τους στη Μ. Ανατολή.

Η διαπίστωση του Τ. Αντόρνο ότι μετά το Αουσβίτς δεν μπορούμε πια να γράφουμε ποίηση, έχει αναδειχθείσ' εμβληματική φράση.

Αλλά αν στέκεται ανήμπορη η ποίηση, μήπως μπορεί η ιστορία; Δύσκολο, αν όχι αδύνατο, αν είχε δίκιο ο Αριστοτέλης, βεβαιώνοντας ότι η πρώτη είναι ανώτερη. Με την έννοια, όπως έλεγε, οτι η ποίηση είναι φιλοσοφικό-

τερη και σπουδαιότερη, αφού ενδιαφέρεται για «τα καθ' όλα» (τα καθόλου), ενώ η ιστορία για τα «καθ' έκαστον» (επιμέρους). Προσπαθεί να συλλάβει, στηριγμένη σε συμβάντα, όσα θα μπορούσαν ή θα έπρεπε να συμβούν...

Η μέρα απελευθέρωσης των τελευταίων κρατουμένων του γερμανικού φασισμού στο Αουσβίτς, δεν σηματοδοτεί απλώς την κατάργηση ενός από τα 26 ναζιστικά στρατόπεδα συγκέντρωσης. Δηλαδή δεν είναι ένα «καθ' έκαστον», όπου ως το 1945 εξοντώθηκαν 1,1-1,5 εκ. άνθρωποι. Ούτε μόνο είναι το μεγαλύτερο κρεματόριο, με «παραγωγή» 20.000 νεκρούς την ημέρα, κυρίως Εβραίους. Είναι «καθ' όλα» σταθμός για το παρελθόν, αλλά, επίσης, το παρόν και το μέλλον, αφού ούτε οι γενοκτονίες έχουν εκλείψει, ούτε τα μαζικά εγκλήματα, ούτε τα μαζικά εγκλήματα, ούτε ο νεοφασισμός - έστω και σε μικρογραφίες.

Το Αουσβίτς - Μπιρκενάου έχει ήδη περάσει στην παγκόσμια συλλογική μνήμη, υπερβαίνοντας τη σημασία ενός συγκλονιστικού γεγονότος, στο πλαίσιο της ευρύτερης ιστορίας του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Αντιπροσωπεύει επιπλέον κάτι πέραν του απόλυτου κακού, όπως είναι το Ολοκαύτωμα. Είναι σημερινό καθήκον μνήμης και υπόσχεσης «καθ' όλα»: Ποτέ πια φασισμός. Με τη βασική συνισταμένη ότι η ανθρωπότητα δεν μπορεί να ξεχνά ότι στάθηκε ανίκανη να τον εμποδίσει πριν από 60 χρόνια

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Γραφείο του Δημ. Διαμερίσματος Φυλακτής, παραμένει ανοιχτό κάθε

Τρίτη και Πέμπτη και εξυπηρετεί τους δημότες μόνο για θέματα του Ο.Γ.Α.

Για ότι άλλα θέματα οι δημότες θα απευθύνονται στο τηλέφωνο του Δήμου Νεβρόπολης Αγράφων, 24410 92931

ΒΟΗΘΗΣΤΕ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

Επαγγελματίες Φυλακιώτες στην Καρδίτσα

ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΟ ΥΔΙΚΟΥ
ΒΑΣΙΛΑΚΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
Ιεζεκιήλ & Κολοκοτρώνη
Τηλ. (0441) 71843

ΠΑΝΤΟΠΟΛΕΙΟ - ΕΗΡΟΙ ΚΑΡΠΟΙ
ΜΗΛΑΡΑ - ΠΑΛΑΜΙΩΤΗ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ
ΔΙΑΚΟΥ 9 - ΤΗΛ: 27664
ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΑΝΘΗ - ΦΥΤΑ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΙΔΗ
ΛΙΝΑ ΦΑΝΗ
ΚΕΝΤΡΙΚΟ: ΔΙΑΚΟΥ 29
ΥΠΟΚ/ΜΑ: Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 30
ΤΗΛ.: 22464 & 22988

ΧΡΙΣΤΙΝΑ Ε. ΠΡΙΤΣΑ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Πλ. Δικαστρίων (1ος όροφος)
Τηλ.: 29198

ΧΡΙΣΤΙΝΑ Δ. ΚΩΣΤΗ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Τηλ.: 71298

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ «ΘΑΛΗΣ»
ΠΑΠΗΗΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ
Ν. Πλαστήρα 9
Τηλ.: 75780

ΚΑFFΕ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ
Κιέριον
ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΓΑΛΙΟΣ
Κεντρική Πλατεία
Τηλ. 21412

ΤΥΡΟΚΟΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
«Η ΣΤΡΟΥΓΚΑ»
ΠΡΙΤΣΑΣ - ΑΛΕΞΙΟΥ
Κ. Τερψίτη 5 - Τηλ.: 22227

ΤΥΡΟΚΟΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΑΓΓΕΛΟΣ Ν. ΜΗΛΑΡΑΣ
Τηλ.: 22831

ΚΡΕΟΠΟΛΕΙΟ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΠ. ΠΡΙΤΣΑΣ
Βασαράδανη & Βάλθη
Τηλ.: 22074 - Οικ.: 26860

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΕΙΔΗ
Η. ΠΑΤΤΑΣ - I. ΠΡΙΤΣΑΣ Ο.Ε.
Χατζημάρτη 16
Τηλ.: 28017

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΑΡΓΥΡΙΟΥ
Υψηλάντου 51 - Τηλ.: 23530
ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Καραϊσκάκη 24 - Τηλ.: 40738

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ
ΑΓΟΡΗΣ ΤΣΙΑΜΑΝΤΑ - ΜΗΛΑΡΑ
Καραϊσκάκη 6 - Τηλ.: 20555

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΜΑΡΜΑΡΩΝ
ΞΕΝΟΦΩΝ ΚΟΥΡΚΟΥΝΑΣ
(ΤΣΙΑΜΑΝΤΑΣ)
2ο Χλμ. ΤΑΥΡΩΠΟΥ
ΤΗΛ. 74855, ΚΙΝ. 094 441085

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΑΡΧΟΝΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
Αρχιτέκτονας Μηχανικός
Πλαστήρα 1 Πλ. Δικαστρίων
Τηλ. 04410 26272
Κιν.: 0977440618

ΜΑΡΙΑ ΞΗΡΟΦΩΤΟΥ
ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
ΝΙΚΗΤΑΡΑ 1- ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΤΗΛ.: 04410 76630

Ποιότιτα που φαίνεται με γυμνό ....

ΤΑΧΥΠΡΕΣ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ ΦΩΤΟΣ

ΕΤΟΙΜΟ ΣΚΥΡΟΔΕΜΑ
ΤΣΙΜΕΝΤΟΠΡΟΪΟΝΤΑ

Πληροφορίες - Τηλ. 0441 / 71080 & 71090 Κιν. 0977 436355 & 0977 306829

School of Oxford English
BENTΗ ΤΣΙΡΟΓΙΑΝΝΗ - ΑΥΓΕΡΟΥ

Καθηγήτρια Αγγλικών
Ανδρέα Παπανδρέου 11 (πλ. Δικαστρίων)
Τηλ.: 04410 71294, 04410 76677

ΕΜΒΑΙΓΟ
ΣΙΟΥΖ ΣΑΚΚΑΙΟΥΣ

ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΗΡ. ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ 13
ΤΗΛ.: 2441 077 288

ifestos

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Θ. ΞΗΡΟΦΩΤΟΣ
Μηχανολόγος Μηχανικός

Ταλιαδούρου & Τζέλλα, 431 00 ΚΑΡΔΙΤΣΑ
e-mail: n.xirofotos@ifestos.gr

Τηλ. & Fax: 04410 79689
Κιν.: 0972 260799

Ο ΤΑΝ Η ΓΗ Η ΧΕΙ ΣΑΝ ΚΑΜΠΑΝΑ...

Συνέχεια από σελ. 1

βηλική καταστροφή. Ο πλανήτης μας, η γη μας, η δική μας γη, η οχυρώσε σαν καμπάνα μέσα στο απέραντο σύμπαν μετά απ' αυτό το δυνατό σεισμό των 9 Ρίχτερ. Και μεις, οι άνθρωποι, που ήμαστε εκατομμύρια χρόνια πάνω της κοιτάζουμε με δέος τη δύναμη που κρύβει η φύση μέσα της και νιώθουμε μικροί κι αδύναμοι μπροστά της. Κάποιος τουρίστας που σώθηκε μέσα απ' αυτή την καταστροφή είπε: "Ενιωσα σαν έντομο μπροστά στα τεράστια κύματα!".

Είναι πανέμορφη η φύση, έχει τα δικά τη μυστικά που μας μαγεύουν, αλλά γίνεται άγρια και σκορπάει την καταστροφή αν τύχει και θυμώσει. Και μένουμε τότε και την κοιτάζουμε με τα μάτια μας ορθάνοικτα κι αναπόφευκτα ρωτάμε: "Αφού δεν μπορούμε να δαμάσουμε και να επέγξουμε αυτή την καταστροφική δύναμη που βγαίνει απ' τα έγκατα της γης μήπως μπορούμε να την προβλέψουμε και να αποφύγουμε αν όχι τις τόσες καταστροφές, τουλάχιστον να μην χάνονται τόσες ανθρώπινες ζωές;"

Στρέφουμε τα μάτια μας προς τους επιστήμονες, όμως σε γεγονότα σαν και το τσουνάμι της Νοτιοανατολικής Ασίας, το οποίο "ταξίδεψε" και σκόρπισε το θάνατο απ' τις ακτές της Ινδονησίας ως τις ακτές της Αφρικής, τους βλέπουμε να σπάνουν τα χέρια ψηλά και να μας πένες "Συμβαίνουν! Αυτό αποδεικνύει πως ο πλανήτης μας είναι ζωντανός!"

Και σεις και γώ αναρωτιόμαστε: "Καλά, πρέπει να πεθάνουν τόσοι άνθρωποι για ν' αποδειχθεί ότι ο πλανήτης μας είναι "ζωντανός";" Όταν συμβαίνουν τέτοιες καταστροφές εκείνο που θέλουμε είναι να μας πένες αν μπορούμε να προβλέψουμε κάτι τέτοιο. Αν μπορούμε να κάνουμε κάτι για να σωθούμε από ένα επόμενο χτύπημα της φύσης.

Βάζουν τα δυνατά τους δε πένω... Χροσιμοποιούν όπη τους την επιστημονική γνώση κι ένα σωρό μεθόδους "πρόβλεψης" αλλά έπια που δεν είναι αρκετά. Για δες, καμιά μέθοδος, κανένα μηχάνημα και κανένα εργαλείο τους δεν κατάφερε να σώσει κάποιον απ' τους χιλιάδες πνιγμένους κι αγνοούμενους της Νοτιοανατολικής Ασίας.

Όμως αυτό που δεν κατάφεραν οι

επιστήμονες το κατάφεραν τα ζώα. Αυτές τις μέρες με το τσουνάμι έχουν ακουστεί κι έχουν γραφτεί ένα σωρό ιστορίες για ζώα που διαισθάνθηκαν το σεισμό και το κύμα-φονιά κι άρχισαν να τρέχουν για να βρουν καταφύγιο και να κρυφτούν στη ζούγκλα.

Αναφέρθηκε ότι ενώ υπήρξαν χιλιάδες ανθρώπινα θύματα στον τόπο της καταστροφής δεν βρέθηκε ούτε ένα άγριο ζώο πνιγμένο.

Βλέπουμε τώρα τον επιστημονικό κόσμο να είναι δικασμένος. Απ' τη μία υπάρχουν εκείνοι που στρέφονται στη μελέτη και την έρευνα της ικανότητας των ζώων να νιώθουν τον παθό της φύσης και της γης και που ισχυρίζονται πως η "έκτη αίσθηση" των ζώων είναι πιο δυνατή από κάθε επιστημονικό όργανο που μπορεί να διαθέτει μια επιστημονική κοινότητα. Κι απ' την άλλη υπάρχουν εκείνοι που πένες πως τα στοιχεία για την ικανότητα των ζώων είναι περιορισμένα και σπάνια, πράγμα που τους κάνει επιφυλακτικούς στο να βασιστούν στο ένοτικτο των ζώων για να κάνουν προβλέψεις.

Ας δούμε όμως τι έγινε στους τόπους που χτύπησε το τσουνάμι.

Στη Σρι Λάνκα που θρηνεί τόσα ανθρώπινα θύματα μετά απ' το φονικό τσουνάμι στις 26 Δεκεμβρίου, δεν βρέθηκαν σχεδόν καθόλου πνιγμένα ζώα. Οι επέφαντες, τα αγριογούρουνα, τα ζαρκάδια και οι πίθηκοι που ζουν εκεί είχαν καταφύγει στο εσωτερικό της χώρας για ν' αποφύγουν τα φονικά κύματα.

Ένα άλλο παράδειγμα έρχεται απ' την Ταϊλάνδη όπου πνίγηκαν πάνω από 5000 άνθρωποι. Μια ομάδα από επέφαντες που τους χρησιμοποιούσαν για να μεταφέρουν τους τουρίστες άρχισαν να φωνάζουν δυνατά όταν ο υποθαλάσσιος σεισμός χτύπησε τη Σουμάτρα. Ηρέμησαν μετά από λίγα λεπτά αλλά άρχισαν να φωνάζουν ξανά λίγο αργότερα. Μετά άρχισαν να τρέχουν προς ψηλότερα μέρη, μερικοί ακόμη και με τους τουρίστες στην πλάτη τους. Άλλοι έσπασαν τις αιμοσίδες τους για να τους ακολουθήσουν. Σώθηκαν όποι απ' τα καταστροφικά κύματα και μαζί μ' αυτούς σώθηκαν τ' αφεντικά τους και οι τουρίστες.

Οι ειδικοί στους επέφαντες πένες ότι οι επέφαντες αρχίζουν να φωνά-

ζουν και να τρέμουν πριν από ένα σεισμό.

Όμως εκτός απ' τις περιπτώσεις που αναφέρθηκαν παραπάνω, έχουν αναφερθεί κι άλλα τέτοια περιστατικά στο παρελθόν σε πολλά μέρη της γης. Οι έρευνες δείχνουν ότι πάνω από 100 είδη ζώων είναι ικανά να προβλέψουν τους σεισμούς. Έχει παρατηρηθεί ότι τα πουλιά ξαφνικά πετάνε στον αέρα όλα μαζί τιτιβίζοντας πριν ακόμα ένας σεισμός γίνει αισθητός απ' τους ανθρώπους. Στην Ινδία αναφέρθηκε πως πριν από ένα σεισμό που έγινε παλιότερα, τα παγώνια ήταν αναστατωμένα κι άρχισαν να φωνάζουν εκνευρισμένα και να πετάνε στον αέρα μέσα στην νύχτα.

Τα κατοικίδια συμπεριφέρονται επίσης παράξενα. Παρατηρήθηκαν κουνέλια να χοροπιδούν περίεργα και άγρια μέσα στο χώρο που ήταν κλεισμένα. Τα σκυλιά αρχίζουν να ουριλάζουν όλα μαζί μερικά λεπτά πριν γίνει ένας σεισμός. Οι γάτες και οι σκύλοι μεταφέρουν τα μικρά τους έξω απ' το σπίτι σε πιο ασφαλές μέρος και μπορεί επίσης να φύγουν μακριά και να "εξαφανιστούν" λίγες μέρες πριν από ένα σεισμό και να επιστρέψουν μετά. Τα άλιγα αρνούνται να φάνε, πποδάνε άγρια και κλωτσάνε ώσπου να καταφέρουν να φύγουν μακριά από κει που είναι κλεισμένα και ν' αρχίσουν να καλπάζουν άγρια. Οι κότες λίγες μέρες πριν μπορεί να γεννάνε πολλά λιγότερα αυγά ή και να σταματήσουν τελείως να γεννάνε και μπορεί να αρνούνται να πάνε δύτο κοτέτσι τους να κουρνιάσουν το βράδυ και προτιμούν τα δέντρα. Όμως και τα γουρούνια δείχνουν επιθετική συμπεριφορά και δαγκώνουν άγρια το ένα το άλλο λίγο πριν από ένα σεισμό.

Σε αρκετά μέρη του κόσμου αναφέρθηκαν μαζικές αυτοκτονίες από φάλαινες και δελφίνια λίγες μέρες πριν γίνει κάποιος σεισμός κι ότι τα χρυσόψαρα κοίλυμπούσαν περίεργα και πποδούσαν έξω απ' τα ενυδρεία.

Έχουν παρατηρηθεί φίδια και άλλα ερπετά να "ξυπνάνε" απ' τη νάρκη τους και να βγαίνουν απ' τις τρύπες τους αν ο σεισμός γίνει χειμώνα πράγμα βέβαια που είναι καταστροφικό για αυτά αφού πεθαίνουν απ' το κρύο.

Αναφέρθηκαν ποντίκια που φαί-

νονται να είναι τόσο πολύ ζαπισμένα που μπορεί κάποιος να τα πιάσει με το χέρι, ενώ στην Αλάσκα παρατηρήθηκαν αρκούδες να ξυπνάνε απ' την χειμέρια νάρκη τους και να το βάζουν στα πόδια σαν κυνηγημένες. Αλλά και οι μέλισσες εγκαταλείπουν πανικόβλητες τις κυψέλες τους αρκετά λεπτά πριν από ένα σεισμό και επιστρέφουν μετά το τέλος του.

Όμως και γενικότερα στη φύση μπορεί να παρατηρηθεί μια παράξενη γαλήνη και ν' απλωθεί μια περίεργη σιωπή στον αέρα, μερικές ώρες πριν από ένα σεισμό, καθώς επίσης και μια ασυνήθιστη για τη συγκεκριμένη εποχή ζέστη. Η στάθμη του νερού στα πηγάδια μπορεί να πέσει, τα ρυάκια και οι πηγές νερού μπορεί να στερέψουν και περίεργα "συννεφάκια" ομίχλης μπορεί να εμφανισθούν από το πουθενά. Λένε πως ακόμη και οι μαγνήτες μπορεί να χάσουν τη δύναμή τους.

Οι έρευνες δείχνουν ότι η παράξενη συμπεριφορά των ζώων παρατηρείται από κάποια λεπτά πριν από ένα σεισμό έως και μια βδομάδα πριν. Ωστόσο οι αλλαγές στη συμπεριφορά των ζώων δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να προβλέψουν σεισμούς. Τα ζώα αλλάζουν τη συμπεριφορά τους για πολλούς λόγους.

Επομένως μην αρχίσετε να πανικοβάψετε με κάθε "περίεργη" συμπεριφορά και "ιδιοτροπία" της γάτας σας ή του σκύλου σας. Μπορεί να τους φταίει κάτι άλλο. Όπως το να τα ενοχλήσατε εσείς οι ίδιοι ή να τα παραμελήσατε και να τα στενοχωρίσατε.

Κι όσοι από σας πιστεύετε πως είστε "σύγχρονοι" και "προχωρημένοι" και πως το "ένστικτο" των ζώων είναι απλά "παραμύθια που έλεγαν οι παπιοί που δεν ήξεραν" μην ξεχνάτε ότι είναι επιστήμονες αυτοί που διαπίστωσαν και δηλώσαν πώς στο τσουνάμι που ρήμαξε τη Νοτιοανατολική Ασία οι άνθρωποι πνίγηκαν αλλά τα ζώα κατάφεραν και γλίτωσαν.

Ας έχουμε λοιπόν τα μάτια μας και τ' αυτιά μας ανοιχτά ώστε να "πιάνουμε" τα προειδοποιητικά μνύματα που μπορεί να μας στέλνει η ίδια η φύση για να μας προφυλάξει και να μας προστατέψει από μια πιθανή καταστροφή.

A S T E R Ω

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ 1

Την άνοιξη καθώς τα χιόνια έλιωναν και ο ήλιος αγκάλιαζε και ζέσταινε την πλάση, έβγαιναν απ' τα κατώγια στις ρούγες των σπιτιών τα ζωντανά κάθε οικογένειας. 'Ηταν θαύμα να τα βλέπεις όλα μαζί, βοηθούς, υπηρέτες και συντρόφους των ανθρώπων. Την αγελάδα, το γάϊδαρο, τις γίδες, τα πρόβατα, τις κότες και ό,τι άλλο είχε το κάθε σπίτι. Στη ρούγα μας το ομορφότερο πλάσμα ήταν η μικρή Αστέρω που σιγά-σιγά μεγάλωνε, ζωήρευε, παίδευε τη μάνα της, έπαιζε, κλωτσούσε και πείραζε τα υπόλοιπα ζωντανά. Μεγαλώνοντας, διαπιστώσαμε πως έβγαλε και δύο κάτασπρα σκουλαρίκια που στόλιζαν το χαριτωμένο προσωπάκι της. Τα σκουλαρίκια της ιερής κόρης, τα στολίδια της μικρής μας νυφούλας. Η μάνα της την τάιζε και τη φρόντιζε, αλλά κι εμείς την προσέχαμε και τη λατρεύαμε. Ο Γιάννης, ολόκληρο παιδί, έτρεχε στο λόγκο για να φέρει αξό για το μικρό και φουκάλια για

χορταίνει, το σώμα δεν έχει ανάγκη από φαγητό.

Το καλοκαίρι η Αστέρω ακολούθησε τη μάνα της στο κοπάδι, στην αράδα. 'Ετσι καθημερινά ταξίδευαν μακριά για να βοσκήσουν και να χαρούν τα κάλλη της φύσης. Κατά το δειλινό γύριζε όλο το κοπάδι πίσω και γέμιζε το χωριό πανέμορφες κατάσκες με τα μικρά τους. Η Αστέρω ερχόταν τρέχοντας μπροστά απ' τη μάνα της για να προλάβει το ψωμάκι και τα υπόλοιπα δώρα της. Εμείς περνούσαμε την καλύτερη εποχή μας, αφού δεν είχαμε σχολείο, τρέχαμε στις γειτονιές παιζόντας και μαλώνοντας. Η Αστέρω μεγάλωνε κι εμείς θέλαμε να παίζουμε νύχτα-μέρα παρακαλώντας να μην τελειώσει ποτέ το άγιο καλοκαίρι. Τις νύχτες αποκαμμένοι χαζεύαμε τα αμέτρητα αστέρια του ουρανού και απορούσαμε πώς ένα αστεράκι από τόσο ψηλά έπεσε και στόλισε το κεφάλι της μικρής κατσίκας. Τα αστέρια τάχα κατέβηκαν στη γη ή τα πλάσματα της γης α-

θυσιαστεί. Κλείνει τα ματάκια του και τεντώνει το λαιμό του προς το ακονισμένο μαχαίρι... Αστεράκια-αγγελάκια, σωτήρες της πείνας μας, Ιφιγένειες της φωτωχολογιάς, όπως εκείνη η μακρινή Ιφιγένεια που οδηγήθηκε στην θυσία για να σωθεί ο λαός της. Πλούτος δώρων και προσφορών, αφονία καλών, περίσσια ανταπόδοση.

Για πολλά χρόνια τα εγγόνια, τα δισεγγόνα και τα τρισέγγονα της Αστέρως πρόσφεραν το μερτικό τους για το καλό του σπιτιού. Κάποιο χειμώνα η αγελάδα κόντρισε την ετοιμόγενη Αστέρω κι αυτή απόριξε. Η θλίψη και η στενοχώρια γέμισαν την ψυχή της. Ούτε φαγητό ήθελε, ούτε νερό, ούτε παρέα. Λες και ήθελε να φύγει απ' τον κόσμο τούτο μιας και είχε χάσει τα σπλάχνα της. Τότε η σοφή γιαγιά πήγε στο παχνί της, άρχισε να τη χαΐδευε, να τη σταυρώνει και να ψιθυρίζει στο αυτί της λόγια μαγικά. Η Αστέρω γαλήνεψε, ομόρφυνε κι άρχισε να τρώει απ' το άγιο χέρι της γριάς. Σε λίγες μέρες σηκώθηκε, ζωντάνεψε, αποφάσισε να βγει έξω στη ρούγα, στο φως, στη ζωή. Η γιαγιά από τότε συνέχισε να σταυρώνει και να ξεματιάζει ανθρώπους και ζωντανά. 'Όλο το χωριό ήξερε τις ικανότητές της και πολλοί έρχονταν στο σπίτι για να πάρουν την ευλογία της και να εξομολογηθούν τις στενοχώριες τους. Θυμάμαι σαν τώρα τις άλλες γριούλες κι νοικοκυρές του χωριού να φέρνουν τα εγγόνια τους και τα παιδιά τους για να τα ξεματιάσει και να να τα ευλογήσει η γιαγιά. Αργότερα, ό-

γε η ψυχή σου να τη βλέπεις έτσι ανήσυχη-πικραμένη και θλιμμένη. Ούτε τα χάδια, ούτε το τριφύλλι, ούτε η φροντίδα μας δεν την έκαναν καλό. Ακόμα και το νερό της μύριζε και δεν ήθελε να πιει. Νερό του κάμπου δα τι περιμένεις! Η γιαγιά κατάλαβε τον πόνο της, αφού είχε κι αυτή τον ίδιο καημό. Τη ζύγωσε, έσκυψε πάνω της, τη χάιδεψε και της υποσχέθηκε πως σαν περάσει ο βαρύς χειμώνας και φανούν τα πρώτα λουλούδια της άνοιξης θα την πάρει και θα επιστρέψουν παρέα στο χωριό. Το όμορφο πλάσμα γαλήνεψε, έσκυψε το κεφάλι κι άρχισε να μετράει τις μεγάλες νύχτες της Φυλακής. 'Οταν οι μέρες άρχισαν να μεγαλώνουν κι ακούστηκαν τα κελαδήματα των πουλιών και τα σημάδια της πρώμης άνοιξης, η Αστέρω πήγαινε κοντά στη γιαγιά, έβαζε το κεφάλι της ανάμεσα στα χέρια της, την κοιτούσε κατάματα, βέλαζε όλο παράπονο και ρωτούσε: «Πότε θα γυρίσουμε στο χωριό; Αργούν πολύ ακόμα οι μέρες;». Η γιαγιά τη χάιδευε, μάζευε τα πρώτα χορταράκια της άνοιξης να την ταΐσει και της ψυθίριζε πως ο καιρός σήμωνε. Πάνω-κάτω του Ευαγγελισμού έπαιρναν παρέα το δρόμο της πολυπόθητης επιστροφής. Σαν έφτασαν στο χωριό μύριζαν το ιερό χώμα, αγνάντευαν τα κορφοβούνια και ξαναζωντάνευαν.

Βιαστικά κυλούν τα χρόνια κι ακόμα πιο γρήγορα οι όμορφες στιγμές της νιότης. Τα χρόνια της Αστέρως διάβηκαν κι αυτά γοργά, σαν τα ορμητικά νερά του ποταμού που τη μιά στιγμή είναι στη Σκάλα και την άλλη στιγμή βρίσκονται στη Νεβρόπολη. Χρόνια όμορφα, χρόνια καρπερά, χρόνια των βουνών και των λαγκαδιών. Τα πόδια της δεν βασιούσαν πια τη γριά-Αστέρω και τα κάλλη της φύσης όλο και ξεμάκραιναν. Στο τέλος δεν έφταναν τα κουράγια της ούτε να ακολουθήσει το κοπάδι. Προχωρούσε μέχρι το ρέμα λαχανιασμένη, έβλεπε το νεαρό κοπάδι να απομακρύνεται, έσκυψε το κεφάλι της και γύριζε στο σπίτι. Ούτε στη ρούγα πια δεν ήθελε να σταθεί κι πήγαινε ίσια για τον τσάρχο, για τη φωλιά της. Εκεί κάποια ξάστερη βραδιά τα αστέρια του ουράνιου θόλου κατέβηκαν στο παχνί της, την αγκάλιασαν και την πήραν για το μακρινό ουράνιο ταξίδι. Το επόμενο βραδινό μετρήσαμε τ' αστέρια και σαν να τα βρήκαμε παραπάνω. Ανάμεσά τους ένα πιο λαμπερό μιας φώτιζε και μιας έκανε νόημα να μην στενοχωρίσμαστε...

ταν το φως εγκατέλειψε τα μάτια της, έψαχνε με τα χέρια της το δρόμο, καθόταν στη γωνίστα της και κουβέντιαζε με το Θεό. Φαίνεται πως τα πήγαιναν καλά οι δυο τους μιας και οι κουβέντες τους συνεχίστηκαν για χρόνους πολλούς.

Κυλώντας ο καιρός η ζωή μιας έφερε στους μεγάλους δρόμους της μακρινής πολιτείας, της Καρδίτσας. 'Ηταν τα χρόνια που ερήμωναν τα χωριά και πλήθαινε ο κάμπος, τα χρόνια της εγκατάλειψης και του αποχωρισμού. 'Ετσι σκύψαμε το κεφάλι μας κι ακολουθήσαμε τη μοίρα μας. Τα άλλα ζωντανά τα αφήσαμε στον παππούνα να τα κουμαντάρει, την Αστέρω όμως δεν θέλαμε να την αποχωριστούμε. Τη φορτώσαμε στην καρότσα του φορτηγού μαζί με τα υπόλοιπα πράγματα του σπιτιού, ανεβίκαμε κι εμείς στις παραπέτρες και ξεκινάσαμε για το θλιβερό ταξίδι. Ο κάμπος φάνταζε στα μάτια μας απέραντος, απελείωτος, άχαρος. Και πως να ήταν αλλιώς, αφού δεν μπορούσες να βρεις πέτρες και κοτρώνες για πετροπόλεμο; Αφού δεν υπήρχαν έλατα; Αφού δεν υπήρχε καθαρός αέρας; Αφού το νερό μύριζε; Εμείς φορτωθήκαμε καινούρια βάσανα από την Αγία-Τριάδα και να κατηφορίζεις για τη σπίτι. Οι άλλες νύφες και τα ξωτικά των βουνών τη συνόδευαν, έπαιζαν μαζί της, έτρεχαν δίπλα της, χαίρονταν τον παραδεισένιο τόπο. Αστέρω μας, Αστέρια μας όλων των χωρικών που φωτίζετε τους δρόμους μας, τις μέρες μας και τις νύχτες μας, όπου κι αν βρίσκεται ο καθένας. Το γάλα σας και τα υπόλοιπα πλούσια δώρα σας μας δίνουν ακόμα δύναμη, ποτίζουν τις ψυχές μας, βαλσαμώνουν τις πληγές μας. Τα μάτια σας μας ημερεύουν, τα κάλλη σας μας ξετρελαίνουν και μας γυρίζουν πίσω χρόνους πολλούς.

Αστέρω η τροφός και η σύντροφος της νιότης μας. Η τροφός και η σύντροφος της νοσταλγίας και της μνήμης μας...

τη μάνα του. Η ωραία Ελένη-μικρό κοριτσάκι δυο-τριών χρονών-έπαιρνε το λιγοστό ψωμάκι που της αναλογούσε και πήγαινε να το δώσει στο μικρό, μη μπορώντας ακόμα να πει καθαρά το όνομά του: «Πού σαι ...Τέρω; Πού σαι... Τέρω; Έλα να φας...». Το μικρό έπαιρνε το ψωμάκι απ' το χεράκι της, κουνούσε την ουρά του απ' τη μεγάλη χαρά και φώτιζε ο τόπος σαν αντάμωναν τα δύο αγγελικά πλάσματα. Ευλογημένες κόρες, αθώες ψυχές, στολίδια του σπιτιού.

Σαν ζύγωνε το Πάσχα η καρδιά μας σφιγγόταν απ' το φόβο μήπως η μικρή Αστέρω οδηγήθει στο χασάπη. Κάποια μέρα παρακάλεσαν τον πατέρα να μην την πειράξει κι ας μέναμε νηστικοί. Εκείνος χαμογέλασε, έσκυψε και χάιδεψε το κεφάλι μου, λέγοντας: «Όπως θέλεις γιέ μου. Ας είναι καλά οι πατάτες και τα φασόλια. Ας την κρατήσουμε κοντά μας για πάντα. Σε καλό θα μας βγεί». Από τότε άρχισα να λατρεύω αυτόν το ξεχωριστό άνθρωπο. Λιγομήτης, δουλευτέρας, λάτρης του τσίπουρου και του κρασιού, φύλακας του σπιτιού του, γεμάτος αγάπη και στοργή για όλα τα πλάσματα γύρω του. Ακόμα και τώρα που διάβηκαν τα χρόνια κι άρχισε να βασιλεύει ο ήλιος της ζωής του έτσι παραμένει, αναλλοίωτος, λαμπρός, τέλειος. 'Οσο για εμάς περάσαμε το καλύτερο Πάσχα της ζωής μας. Πεινασμένοι στην ψυχή. Κι όταν η ψυχή

νέβηκαν ψηλά στα ουράνια;

Με τον καιρό έφτασε η στιγμή που η Αστέρω αρχίσει να μας επιστρέψει πολλαπλάσια την αγάπη της και τα δώρα της. Μας χάρισε τα παιδιά της και τα εγγόνια της, όλα ίδια με αυτήν, μικρά Αστεράκια, μικρά αγγελούδια. Χαιρόταν τις μέρες με τον τράγο, χαιρόταν με τη γέννα της και

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Από την υπηρεσία μου στο Δημοτικό Σχολείο Φυλακτής 1952-1956

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Στην προηγούμενη συνέχεια των αναμνήσεών μου αναφέρθηκα στην πρώτη συγκέντρωση γονέων και κηδεμόνων των μαθητών του σχολείου και στην απόφασή τους να διαθέσουν προσωπική εργασία για την ανέγερση νέου διδακτηρίου.

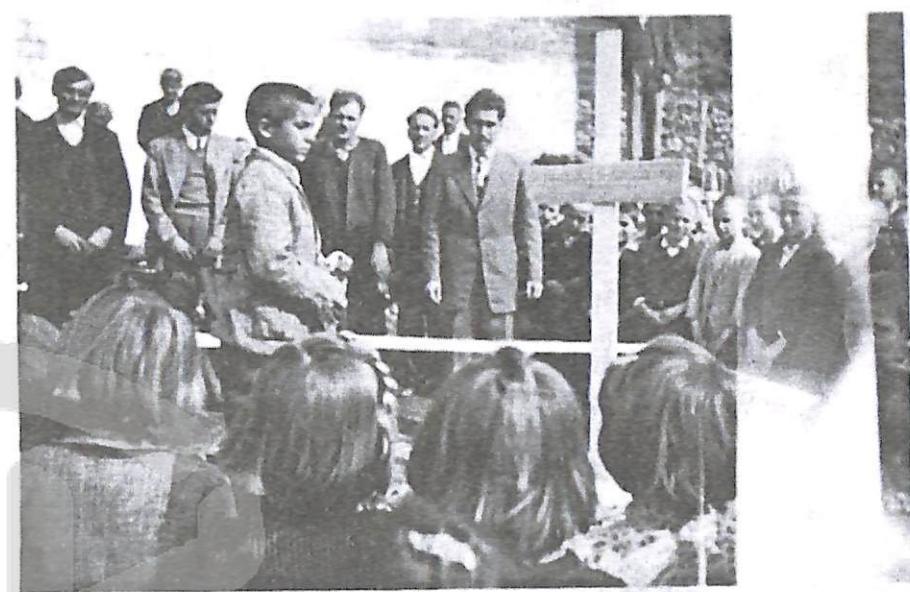
Οι εργασίες αυτές θα άρχιζαν μετά το κλείσιμο του σχολείου για τις θερινές διακοπές. Πράγματι πριν κλείσει το σχολείο μεταφέραμε με τους μαθητές μου τα θρανία, την έδρα και

φτυάρια, λοστούς, καζάκιες και ό,τι άλλο εργαλείο νόμιζαν ότι θα τους ήταν χρήσιμο και απαραίτητο έρχονταν πρωί - πρωί στο παλιό διδακτήριο. Εκεί με τις υποδείξεις και την επιβλεψη της σχολής έφερείς άρχισε η κεταδάφιση του παλιού διδακτηρίου. Με πολλή τάξη, νοικοκυρούσαν και επιμέλεια ξεχώριζαν τα χρήσιμα υλικά. Άλλού συγκέντρωναν τις κατάλληλες πέτρες, τα σόμπολα, τα τοίγκια, τα ξύλα κ.λ.π. Πολλά από αυτά τα τοποθέτησαν στο δυτικό νάρθηκα του Αϊ-Γιώργη. Η ερ-

μοιαζε τότε ο χώρος. 'Άλλοι έσκαβαν με τους κασμάδες, τα τσαπιά και τους λοστούς, άλλοι με τα φτυάρια γέμιζαν τις καζιάκες και άλλοι μετέφεραν το χώμα έξω από το χώρο προς τη μεριά του Παλιόπυργου. Ήταν πολύ συγκινητικό να βλέπεις γέρους με αρειμάνια στριφτά μουστάκια, ασπρομάλ-

σει και να το κάψει.

Ζητήσαμε και, πήραμε άδεια από το δασαρχείο να κόψουμε ημίξερα, κατακείμενα και ξερά ελάτια για το κάψιμο του καμινιού. Δυστυχώς όμως τα ξύλα αυτά δεν ήταν αρκετά και για να μην διακοπεί το κάψιμο του καμινιού, αναγκαστήκαμε να κόψουμε και

28η Οκτωβρίου 1952.

Ο μαθητής Ηλίας Παπαδούλης καταθέτει στεφάνι στο πρόχειρο ηρώο πεσόντων

λες γριές, ευσταλείς μεσόκοπους άνδρες και γυναίκες παλικαρόπουλα με κυπαρισσένια κορμιά, ντροπαλές ροδοκόκκινες κοπέλες με τ' άσπρα μαντίλια να εργάζονται ακούραστα για την ισοπέδωση του χώρου. Οι μεγαλύτεροι συμβούλευαν και οι νεώτεροι εκτελούσαν πρόθυμα.

Υπήρξε αλληλοεσβασμός μεταξύ τους. Τα αγόρια σέβονταν τις κοπέλες. Δεν παρουσιάστηκε κανένα κρούσμα σεξουαλικής παρενόχλησης. Τους συνδέει τώρα ένας ιερός σκοπός: η ανέγερση νέου διδακτηρίου. Τις ελεύθερες ώρες τους οι μαθητές τρέχουν στο χώρο και παρακολουθούν τις εργασίες των γονιών τους. Σαν μέλισσες πηγαίνονται πρόθυμα και εκτελούν κάθε εντολή και αποστολή.

'Ολοι σκέπτονται πως θα βοηθήσουν το δάσκαλο εκτιμώντας το πρόσωπό του και την προσπάθειά του. Αφού ισοπεδώθηκε ο χώρος ο υπεύθυνος μηχανικός της Νομαρχίας Καρδίτσας κ. Γεωρ. Θέος ήρθε και χάραξε τα θεμέλια και οι κάτοικοι με πολλή προθυμία άρχισαν την εκσκαφή τους. Παράλληλα ζητήσαμε και πήραμε άδεια από το δασαρχείο Καρδίτσας για την κοπή 23,5 κ.μ. Ξυλείας από το κοινοτικό δάσος για τις ανάγκες του νέου διδακτηρίου (στέγη, κουφώματα, εξάφυλλη κ.λ.π.).

Αποφασίστηκε ακόμα να ετοιμάσουν ασβεστοκάμινο, για τον ασβέστη που θα χρειαζόταν για το κτίσμα του διδακτηρίου. Για το σκοπό αυτόν έφεραν ειδικό τεχνίτη από το Μουζάκι του κ. Καρύδα να το ετοιμά-

άλλα χωρίς την άδεια του δασαρχείου. Κάποιος όμως συγχωριανός κατήγγειλε την πράξη μας αυτή στο δασαρχείο το οποίο εμήνυσε τη σχολική εφορεία. Άλλα για τη μήνυση αυτή θα γράψουμε στο ειδικό κεφάλαιο «οι τσουκνίδες». Οι κάτοικοι δούλευαν συνεχώς. Άλλοι άνοιγαν τα θεμέλια, άλλοι μετέφεραν πέτρες από το Πετρωτό, άλλοι άνοιξαν δύο μεγάλους λάκκους για το λυώσιμο του ασβέστη. 'Οσο να ετοιμαστούν όλα αυτά κάγκετο ασβεστοκάμινο, κρύωσε ο ασβέστης και άρχισε η μεταφορά του στους λάκκους και το λυώσιμό του. Και όλα αυτά με την ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ των κατοίκων. Με την έναρξη του νέου σχολικού έτους 1953-54 όλα ήταν έτοιμα για την τελετή της θεμελίωσης του νέου διδακτηρίου.

(Συνεχίζεται).

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΦΥΛΑΚΤΙΩΤΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

Πρόσκληση-κάλεσμα

Το μήνα Δεκέμβρη εγίνε η εκλογοαπολογιστική συνέλευση του Συνδέσμου μας. Παρά τις προσπάθειες του Διοικ. Συμβουλίου δέν υπήρξε καμία υποψηφιότητα. Η Γενική Συνέλευση εξουσιοδότησε το απερχόμενο Δ.Σ να κάνει ακόμη μια προσπάθεια για να βρεθεί λύση. Στα πλαίσια αυτά σας καλούμε την Κυριακή **13 Φεβρουαρίου** και ώρα **10.30** π.μ. στην αίθουσα Συνεδριάσεων του Εργατικού Κέντρου Καρδίτσας να αποφασίσουμε για την πορεία του Συνδέσμου μας. Κάνουμε έκκληση σε όλους τους Φυλακτιώτες της Καρδίτσας να αναλογισθούν την πορεία και την προσφορά του Συνδέσμου επί 28 χρόνια και να μην τον αφήσουν να διαλυθεί.

*Με τιμή
Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου*

Σύσσωμο το χωριό εργάζεται για την ισοπέδωση του χώρου

τον πίνακα-άλλα δεν υπήρχαν- στην εκκλησία του Αγίου Ιωάννου. Ε-

γασία αυτή διήρκεσε πολλές μέρες. Αφού ελευθερώθηκε ο χώρος άρχισε

Το διδακτήριο όπως ήταν το φθινόπωρο του 1952

κεί θα λειτουργούσε το σχολείο το νέο σχολικό έτος.

Και οι κάτοικοι ομάδες-ομάδες, από όλες τις συνοικίες-μαχαλάδες του χωριού, κρατώντας τσαπιά,

το σκάψιμο για την επέκταση και ισοπέδωσή του, όπου θα ανεγείρονταν το νέο διδακτήριο. Υπολογίζω ότι απομακρύνθηκαν περί τα 500 κυβικά χώματα. Σαν μια πολύβουη κυψέλη έ-